

اتحاد ملت

روزنامه صبح ایران

بودجه نهادهای خاص را کاهش دهید!

تبعات حذف ارز ترجیحی و یارانه مردم

صفحه ۶

منافع مشترک، چین و روسیه را به ایران نزدیک کرده است

ضرورت واقع گرایی در دیپلماسی

حکایت از آن دارد که مواضع دو قدرت جهان و شماری از کشورهای نظام بین‌الملل در حال تغییر است.

مبای چنین تغییراتی، کیفیت و تداوم آن‌ها موضوعاتی هستند که برای رسیدن به تحلیلی درست باید مورد ارزیابی قرار گیرند و به این منظور با «حسن بهشتی‌پور» تحلیلگر مسائل بین‌الملل به‌گفت‌وگو پرداختیم.

چین و روسیه نمی‌خواهند طرف متعد در برجام تنبیه شود همزمان با پایان قطعنامه ۲۲۳۱ و از سوی دیگر بازگشت تحریم‌های شورای امنیت علیه ایران، چین و روسیه بر پایان این قطعنامه و غیرقانونی بودن بازگشت تحریم‌ها تاکید کردند؛ این موضع پکن و مسکو را در شرایط کنونی چگونه ارزیابی می‌کنید؟ برای ارزیابی این موضوع باید به تاریخ روند گذشته توجه کنیم.

شرح در صفحه ۳

ساترا به پرونده «کنکل» ورود نمی‌کند مخاطبان چشم انتظار سریال بی‌پایان صفحه ۸	مردم دیگر مثل گذشته میوه خرید نمی‌کنند میوه در بازار هست اما گران است صفحه ۲	در ۱۰۰ سال چقدر بزرگ شدیم؟! قد زنان ایرانی در رتبه بالاتر از مردان قرار گرفت صفحه ۳
--	--	---

سخن نخست

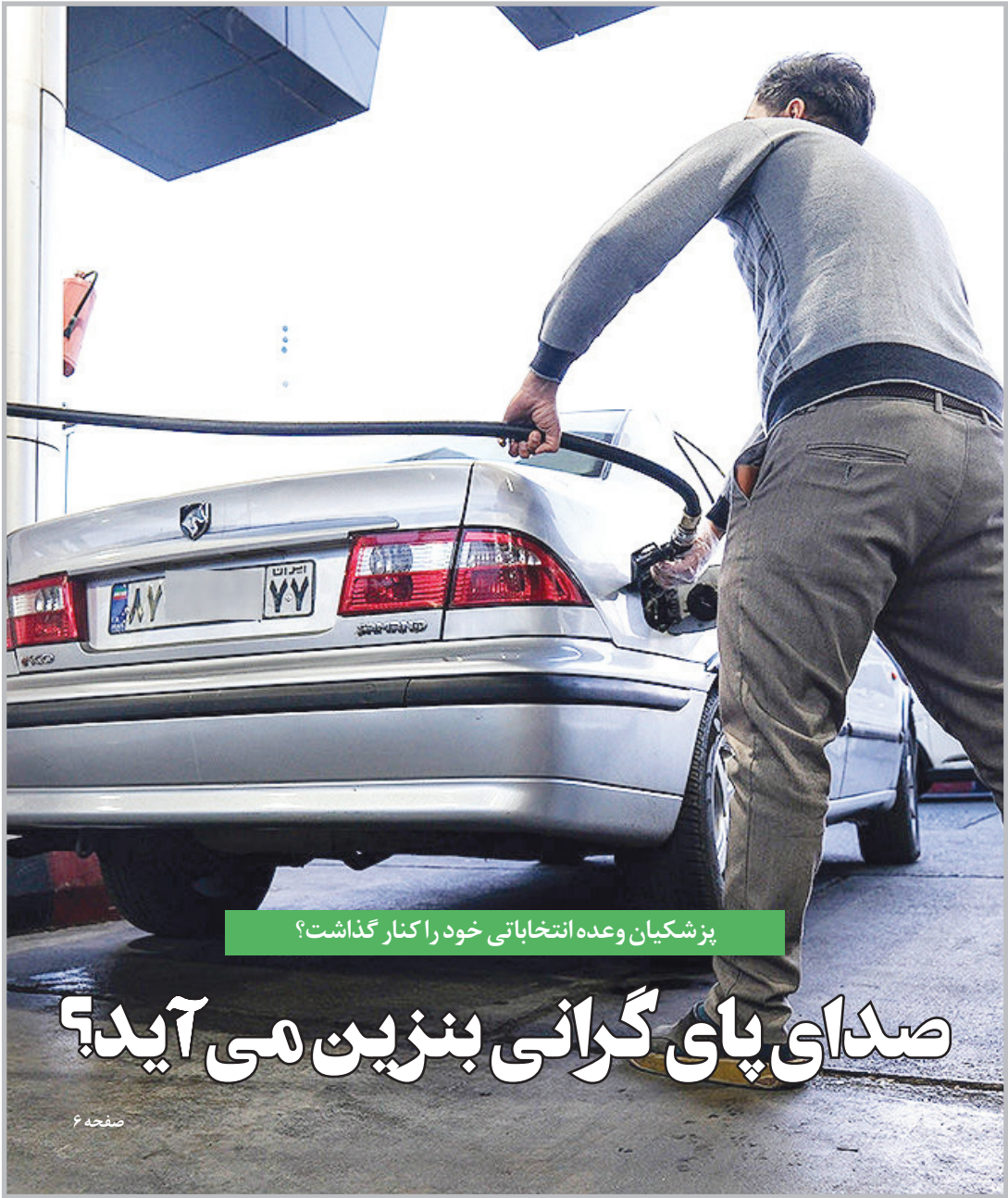
به قلم: محمد مهدی سیدناصری

آن‌جا که قرار است کودکان بیاموزند، ببندیشند و خود را کشف کنند، هر ضربه‌ای بر جسم یا روان آنان، زخمی بر اعتماد و آینده‌ی جامعه‌است. تنبیه بدنی، هرچند ممکن است در نگاه برخی ابزاری برای نظم یا کنترل تلقی شود، در حقیقت شکست نظام تربیت و ضعف در فهم کودک‌محور آموزش است.

ادامه در صفحه ۴

تحلیلگر مسائل بین‌الملل با اشاره به اینکه در حال حاضر چین و روسیه به این واقعیت اذعان دارند که طرف غربی مسبب اصلی مشکلات برجام است، گفت: منافع مشترک سه کشور در مقطع کنونی آنها را به هم نزدیک ساخته است. روسیه اعلام کرده قطعنامه‌ها را قبول ندارد و اجرا نخواهد کرد و به نظر می‌رسد چین هم در عمل اجرا نخواهند کرد.

اجماع شکل‌گرفته درباره بازگشت تحریم‌ها علیه ایران؛ شکننده‌ترین اشتراک دیدگاهی است که جامعه جهانی پس از مدت‌ها تجربه می‌کند. چین و روسیه دو عضو شورای امنیت، بازگشت تحریم‌ها را غیرقانونی و قطعنامه ۲۲۳۱ را پایان یافته اعلام کرده‌اند. کشورهای عضو جنبش عدم تعهد و دوستان ملل هم بر پایان تحریم‌ها و بازگشت پرونده ایران به حالت عادی تأکید دارند. مجموع رویدادهای یک ماه گذشته

پزشکیان وعده انتخاباتی خود را کنار گذاشت؟

صدای پای گرانی بنزین می‌آید؟

صفحه ۶

اخبار

ادلب سور به در آستانه انفجار امنیتی

درگیری خونین میان نیروهای جولانی و خارجی

در پی بروز تنش‌های شدید در شمال سوریه، نیروهای امنیت عمومی وابسته به دولت انتقالی دمشق عملیاتی گسترده را علیه اردوگاه موسوم به «فرانسوی‌ها» در منطقه حارم، حومه ادلب، آغاز کردند. این درگیری‌ها با جنگجویان خارجی وابسته به گروه «گردان غربا»ی فرانسوی روی داده و بیم آن می‌رود که به سایر مناطق شمالی گسترش یابد.

به گزارش ایسنا، منابع میدانی در شمال سوریه از آغاز عملیات گسترده نیروهای امنیت عمومی در ساعات نخست بامداد چهارشنبه در منطقه حارم، حومه شمالی ادلب، خبر دادند. به گفته این منابع، درگیری‌ها پس از محاصره اردوگاه موسوم به «اردوگاه فرانسوی‌ها» که ده‌ها جنگجوی فرانسوی در آن مستقرند، آغاز شد. عملیات با مشارکت حدود ۱۵۰ خودروی نظامی، شامل خودروهای زرهی و تهاجمی، و با پشتیبانی پروازهای شناسایی و پهپادی انجام گرفت. نیروهای امنیت عمومی مواضع این گروه را با خمپاره و گلوله‌های تانک هدف قرار دادند. شبکه المیادین نیز گزارش داد که در جریان این درگیری‌ها، حملات توپخانه‌ای و هوایی متعددی علیه اردوگاه صورت گرفته است.

به گفته منابع محلی، این عملیات در پی صدور اتهاماتی علیه سرکرده «گردان غربا»، «عمر اومسن» انجام شد. وی متهم است که از تسلیم شدن به نیروهای امنیتی خودداری کرده و در پرونده‌هایی مربوط به «فروش کودکان خردسال» یا اخاذی از خانواده‌های آنان برای بازگرداندنشان دست داشته است. با این حال، گروه مذکور این اتهامات را «سیاسی و ساختگی» دانسته و هدف از آن را «توجیه عملیات امنیتی علیه جنگجویان خارجی» توصیف کرد.

در واکنش، گروهی موسوم به «حامیان فرانسه» با صدور بیانیهای، نیروهای امنیت عمومی را به «همکاری با دولت فرانسه» برای حذف جنگجویان فرانسوی متهم کرد و هشدار داد که ادامه عملیات «باعث خشم عمومی و جهادی» خواهد شد. در این بیانیه، نیروهای خارجی حاضر در ادلب «مجاهد» توصیف شده و از دولت انتقالی خواسته شده است به بازداشت‌ها پایان دهد و به حقوق آنان احترام بگذارد.

در فایل صوتی منسوب به «عمر اومسن»، رهبر گردان، وی نیروهای امنیت عمومی را «کافر و مزدور» خوانده و تهدید کرده است که هرگونه اقدام علیه جنگجویان فرانسوی با «پاسخی سخت» روبه‌رو خواهد شد. همچنین، یکی از جنگجویان فرانسوی به نام «جبرئیل دیابی»، بازیکن سابق فوتبال در باشگاه اموی، در پیامی صوتی اظهار داشت که هدف از این عملیات، «آغاز حذف مهاجران خارجی از سوریه» است، اما این نقشه به گفته او «در نهایت شکست خواهد خورد».

منابع محلی گزارش دادند که درگیری‌ها هنوز در اطراف اردوگاه ادامه دارد و نیروهای امنیتی در تلاش برای کنترل کامل منطقه هستند. هم‌زمان، نگرانی‌ها از گسترش دامنه درگیری‌ها به سایر نقاط ادلب افزایش یافته است، به‌ویژه در شرایطی که اختلاف میان گروه‌های محلی بر سر نحوه برخورد با جنگجویان خارجی به‌طور چشمگیری رو به افزایش گذاشته است.

وقتی رئیس بزرگ‌ترین ائتلاف نظامی جهان، رئیس‌جمهور آمریکا را «بابا» خطاب می‌کند، می‌توان گفت استقلال و حیثیت سیاسی فرزندانش دیگر به پایان رسیده است.

علی مجتهدزاده در خبرآنلاین می‌نویسد : صحنه‌ای که تابستان امسال از مارک روتنه، دبیرکل ناتو و نخست‌وزیر پیشین هلند، در برابر دونالد ترامپ دیده شد، شاید روشن‌ترین نشانه افول قدرت اروپا باشد. ولی شاید هم نشانه تلاش برای یافتن شیوه‌ای تازه برای بقا در جهانی نمایش‌محور تلقی شود.

در نخستین سال از دومین دوره ریاست‌جمهوری ترامپ، لحظه‌های بسیاری وجود داشت که نشان می‌داد اروپا در هراس از رها شدن از سوی واشنگتن است؛ همان ائتلافی که تقریباً هشتاد سال ضامن امنیت غرب بود.

به همین دلیل بود که روتنه در برابر ترامپ چنین کرد، امانوئل مکرون دست بر زانوی او گذاشت، و خانواده سلطنتی بریتانیا در جریان سفر رسمی دوم ترامپ به لندن تمام تلاش خود را برای جلب رضایت او به خرج دادند.

اما ماجرای پشت این نمایش‌های کرش، فقط شکستن غرور شخصی نیست. تحولات اخیر در خاورمیانه نشان می‌دهد که افول اروپا واقعاً در حال وقوع است.

ترامپ در سفر پیروزمندان‌ه‌اش به شرم‌الشیخ، درست پس از آزادی ۲۰ گروگان اسرائیلی از سوی حماس در توافق آتش‌بس، چندین‌بار رهبران اروپایی را تحقیر کرد. او نخست‌وزیر بریتانیا، کیریر استارمر را به صحنه فراخواند، سپس پشتش را برگرداند و او را به صف دیگران بازگرداند. درباره جورجیا ملونی نخست‌وزیر ایتالیا گفت «زیباست» و با مکرون و مارک کارنی نخست‌وزیر کانادا شوخی‌های تسمخرآمیز کرد. بعدتر حتی نامی از صدراعظم آلمان فریدریش مرتس نبرد.

اگر خوش‌بین باشیم، شاید بتوان این گفته‌ها را شوخی‌های دوستانه دانست، اما واقعیت این است که ترامپ هر چه بخواهد، همان می‌شود. اگر روزی جایزه صلح نوبل را بگیرد، به نهایت تحسین مورد نظرش می‌رسد هرچند معاملات

تجاری هم کم ندارد.

رهبرانی چون استارمر، مکرون و مرتس می‌دانند بهترین واکنش خونسردی است و این همان رویکردی است که اکنون در پیش گرفته‌اند. آن‌ها می‌پذیرند که از کاخ سفید دیگر توجهی بیش از کشورهایی چون عربستان، قطر یا ترکیه دریافت نخواهند کرد.

ترامپ در نشست شرم‌الشیخ ستایش ویژه‌ای از عبدالفتاح السیسی رئیس‌جمهور مصر، میزبان مشترک اجلاس صلح غزه داشت و گفت: «آمریکا در سرکوب ناآرامی‌ها کاملاً در کنار توست.»

در عصر کنونی سیاست معامله‌محور، ترامپ به‌دنبال همفکران خود است و این تنها در پهنه سیاست خارجی نخواهد بود. در گفت‌وگوی اخیر ماتیاس دوپیفرنر، رئیس گروه رسانه‌ای آکسل اشپرینگر دیدگاه مشابهی مطرح شد. او که در آلمان دشمن شماره یک لیبرال‌ها محسوب می‌شود، می‌گوید اروپا به‌دلیل سیاست‌گذاری‌های بوروکراتیک، وابستگی به مقررات به‌جای نوآوری، و عقب‌ماندگی در فناوری به‌ویژه هوش مصنوعی در حال از دست دادن اهمیت خود است. به گفته او، اروپا غرق در «جنگ‌های فرهنگی بیداری‌خواهانه» است، آزادی بیان را جدی نمی‌گیرد و

اروپا به دنبال نقشی کلیدی در بازسازی غزه و احیای راه‌حل ۲ دولتی

رئیس کمیسیون اروپا گفت، اروپا باید نقش محوری در بازسازی غزه و همچنین احیای راه حل ۲ دولتی برای حل مساله فلسطین ایفا کند.

به گزارش ایسنا، «اورزولا فون در لاین» رئیس کمیسیون اروپا در سخنرانی خود در پارلمان اروپا در مورد اولویت‌های بروکسل برای سال آینده، تأکید کرد که استقلال و نفوذ اروپا در صحنه جهانی به شکل‌دهی به نظم بین‌المللی نوظهور از همسایگان نزدیک آن، بستگی دارد.

خبرگزاری آناتولی به نقل از وی گزارش داد: «این در خاورمیانه صادق است، جایی که اروپا باید در بازسازی غزه، در احیای راه حل ۲ دولتی و همچنین در تشویق به تولد یک سوریه جدید نقش داشته باشد.» رئیس کمیسیون اروپا در ادامه همچنین بر تعهد اتحادیه اروپا به حمایت از اوکراین و تقویت قابلیت‌های دفاعی اروپا در برابر طیف وسیعی از

ضدیهودی عمل می‌کند. نویسنده سه مورد آخر را رد می‌کند،

اما می‌پذیرد که در موارد نخست، انتقادها بی‌راه نیست. همین ذهنیت است که باعث شده دولت ترامپ از نهادهای چندجانبه، از جمله اتحادیه اروپا، فاصله بگیرد و ترجیح دهد مستقیماً با رهبران کشورها بسازد.

اکنون اروپا در حد توان خود در برنامه‌های ترامپ نقش می‌جوید. کشورها همچون دانش‌آموزانی که دست بالا می‌برند، در رقابت‌اند تا بخشی از طرح ۲۰ بندی صلح خاورمیانه را بر عهده بگیرند. بریتانیا مدعی است تجربه‌اش در ایرلند شمالی آن را برای میانجی‌گری مناسب می‌کند، در حالی‌که فرانسه و آلمان پیشنهاد داده‌اند بازسازی غزه را هدایت کنند.

تنها حوزه‌ای که اروپایی‌ها گمان می‌کردند هنوز نفوذی دارند، جنگ اوکراین بود. تعهد به افزایش هزینه‌های دفاعی تا پنج درصد تولید ناخالص داخلی به‌نظر می‌رسید ترامپ را راضی کرده باشد.

اما ناکامی او در متقاعد کردن ولادیمیر پوتین در نشست آلاسکا نشان داد که صلح میان روسیه و اوکراین به‌مراتب دشوارتر است. ترامپ در آغاز به نظر می‌رسید درک بهتری از موضع کیف‌ی و اروپا پیدا کرده، ولی با دیدار ناگهانی‌اش

با ژلنسکی در واشنگتن، تغییر مسیر داد و مواضع روسیه را پذیرفت. سپس از برگزاری نشست آمریکا و روسیه در مجارستان خبر داد و این کشوری است که رابطه‌ای نزدیک با کرملین دارد.

هرچند ترامپ گاه مسیرش را تغییر می‌دهد، نشانه‌ها برای اروپا نگران‌کننده است. او باور دارد فقط خودش می‌تواند با قدرت شخصی‌اش مشکلات را حل کند.

برخی از طرح‌های عجیب‌تر او، مانند ادعای مالکیت بر گرینلند یا کانال پاناما، فعلاً کنار گذاشته شده‌اند ولی هر واکنش به او باید بسیار محتاطانه و در عین حال قاطع باشد. تنها معدود رهبرانی از جمله نخست‌وزیر اسپانیا، پدرو سانچز هستند که آشکارا مقاومت کرده‌اند. او حاضر نشده هزینه‌های دفاعی را تا سطح خواسته واشگتن بالا ببرد و در عوض سیاست مهاجرتی بازتری در پیش گرفته است. او تا امروز توانسته در برابر تهدید تعرفه‌ها مقاومت کند.

مارک کارنی نیز که ایده مضحک «ضمیمه شدن کانادا به ایالات متحده» را رد کرد، با تحریم‌های اقتصادی روبه‌رو شد ولی عقب نشست. در عین حال، تصمیم بریتانیا و فرانسه برای به‌رسدیت شناختن کشور فلسطین اگرچه خشم اسرائیل را برانگیخت ولی واکنش مستقیم ترامپ تا کنون ملایم بوده است. شاید همین نقطه کلیدی باشد: انتخاب هوشمندانه نبردها، هرپیز از توهین آشکار، حفظ خونسردی و صبر برای مسیر طولانی.

تا همین تاگی‌ها بسیاری در پایتخت‌های اروپایی گمان می‌کردند این موج گذراست و ترامپ دیر یا زود از بلندپروازی‌هایش دست می‌کشد. اما اکنون چنین باوری وجود ندارد. او نه‌تنه علاقه‌اش را از دست نداده بلکه جنبش «اول آمریکا» را تثبیت کرده است. از معاونش چی‌دی. ونس گرفته تا سایر مقامات، جریان «ماگا» دیگر جزئی پایدار از ساختار قدرت آمریکاست.

روزهایی که رئیس‌جمهور جدید آمریکا نخست به لندن، پاریس یا برلین می‌رفت و از «دوستی ابدی» سخن می‌گفت، دیگر گذشته و رفته.

وی در بخش دیگری از صحبت هایش گفت، اروپا باید از کودکان خود در برابر آسیب‌های فزاینده رسانه‌های اجتماعی محافظت کند و خاطرنشان کرد که اتحادیه اروپا در حال تشکیل هیاتی از کارشناسان است تا توصیه‌هایی را برای محافظت از کودکان در فضای آنلاین، از جمله حداقل سن استفاده از فضای دیجیتال ارائه دهد.

این مقام مسئول در کمیسیون اروپا همچنین گفت: «در سال آینده در این مورد اقدام خواهیم کرد. من واقعا به حمایت شما امیدوارم. زیرا ما باید کاملاً روشن کنیم که والدین باید فرزندان خود را بزرگ کنند، نه الگوریتم‌ها.» وی ادامه داد، برنامه کاری کمیسیون ۲۰۲۶ بر رقابت‌پذیری، آمادگی دفاعی و تاب‌آوری دموکراتیک متمرکز خواهد کرد تا اطمینان حاصل شود که اروپا می‌تواند در داخل و خارج از اتحادیه قاطعانه عمل کند.